

Neapslāpējiet Garu, kas atdzīvina iekšējo cilvēku

Elders Keits K. Hilbig
no Septiņdesmitajiem

Kad mēs aicinām Svēto Garu piepildīt mūsu prātus ar gaismu un zināšanām, tas stimulē mūs, tas ir, apgaismo un atdzīvina iekšējo vīrieti vai sievieti.

Pirmās vēstules tesalonīķiešiem 5. nodaļā Pāvils pamāca draudzi, kā dzīvot, lai kļūtu par svētajiem. Viņš dod sarakstu ar atbilstošām rakstura īpašībām un uzvedību. 19. pantā Pāvils dod padomu ar šiem diviem vienkāršajiem vārdiem: „Neapslāpējiet Garu”.

Interesanti, ka, kādus 500 gadus *pirms* Pāvila rakstītā, Mormona Grāmatā pravietis vārdā Jēkabs mācīja Jēzus Kristus evaņģēliju stūrgalvīgiem cilvēkiem. Viņš tiem drosmīgi vaicāja:

„Vai jūs noliegsit praviešu vārdus; un vai jūs ... noliegsit labo Kristus Vārdu . . . un Svētā Gara dāvanu, un apslāpēsīt Svēto Garu?”¹

Mūsdienās, tik daudzus gadsimtus *pēc* Jēkaba un Pāvila, arī mums ir jābūt uzmanīgiem, lai nekavētu, neignorētu, un neapslāpētu Garu savā dzīvē.

Pasaules neatlaidīgie centieni, lai novirzītu mūs no šaurās jo šaurās takas, pretinieka mēģinājumi notrulināt mūsu jutīgumu uz Garu vienalga, vai mēs esam pusaudži, jaunie neprecētie vai pieauguši vīrieši un sievietes. Svētajam Garam ir liela nozīme visos šajos mūsu mirstīgās dzīves posmos.

Kopš iesākuma Tēvs ir apsolījis katram no Saviem gara dēliem un meitām caur Sava mīļotā Dēla veikto Grēku Izpirkšanu un Augšāmcelšanos, ka *visi* var atgriezties Dieva klātbūtnē un iemantot mūžīgās dzīves svētības celestiālās valstības augstākajā pakāpē.

Katrs no mums zināja, ka šis ceļojums būs ilgs, spraigs un dažkārt vientuļš, bet mēs visi arī zinājām, ka mums nebūs jāceļo vieniem. Debesu Tēvs nodrošina visus, kuri izpilda ticības priekšnosacījumus, grēku nožēlošanu un kristīšanos, ar ceļabiedru un pavadoni, Svēto Garu.

Ceļš uz mūžīgo dzīvi nav līdzenums. Drīzāk, tās ir nogāze, pa kuru vienmēr iet uz priekšu un uz augšu. Tādēļ, lai sasniegtu mūsu mērķi, ir nepieciešama vienmēr pieaugoša garīga sapratne un spēks. Tādēļ, ka Sātana pretošanās turpinās, ir nepieciešama arī pastāvīga, apgaismojoša Svētā Gara vadība. Mēs neuzdrošināties kavēt, ignorēt vai apslāpēt Svētā Gara pamudinājumus. Attiecībā uz pamudinājumiem un svētībām, kas plūst no Svētā Gara, mēs bieži vien esam tālu no tā, ko mēs spētu iegūt.²

Dārgajā Pērlē Mozus pierakstīja, ka Ādams tika kristīts un saņēma Svēto Garu, „un tapa atdzīvināts iekšējā cilvēkā”.³

Kad mēs aicinām Svēto Garu piepildīt mūsu prātus ar gaismu un zināšanām, tas stimulē mūs, tas ir, apgaismo un atdzīvina iekšējo vīrieti vai sievieti.⁴ Tā rezultātā mēs pamanām ievērojamas izmaiņas savā dvēselē. Mēs jūtamies stiprināti, piepildīti ar mieru un prieku.

Mums piemīt garīgs spēks un entuziasms, no kuriem abi vairo mūsu jau esošās spējas. Mēs varam paveikt vairāk, nekā darot paši saviem spēkiem. Mēs ilgojamies kļūt par pilnīgākiem cilvēkiem.

Vai jūs vēlaties zināt, kāda ir cena, kas jāmaksā par privilēģiju, kas mums tiek piedāvāta pēc tam, kad esam saņēmuši Svēto Garu? Šī cena nav noteikta, tai nav precīza summa, drīzāk tā ir katram individuāli noteikta.

Ja jūs nostādāt savu personīgo piepūles „maksu” ļoti zemu, jūs varat arī nesaņemt *visu* to palīdzību, ko Gars jums var sniegt. Jūs varat pat apslāpēt Garu! Taču, ja jūs savu personīgo ieguldījumu nostādāt augstu, jūs saņemsit bagātīgu atalgojumu no Gara. „Maksa”, ko es minu, protams, nav nauda, drīzāk tas ir lielāks ieguldījums un arī līdzdalība katra cilvēka garīgajos centienos un uzvedībā.

Mēs nosakām savu pašreizējo ieguldījumu līmeni, pārbaudot atbildes uz šādiem jautājumiem par šā brīža izvēlēm un prioritātēm:

1. Vai es vairāk laika pavadu sporta aktivitātēs, nekā pildu savus aicinājumus un apmeklēju baznīcu?
2. Ja man ir brīva diena, vai es izvēlos apmeklēt templi vai doties uz tirdzniecības centru?
3. Vai es spēlēju datorspēles un sērfoju internetā, nevis kalpoju citiem un piedāvāju savu palīdzību mājās un sabiedrībā?
4. Vai es regulāri lasu avīzi, bet man ir grūtības atrast laiku, lai lasītu Svētos Rakstus katru dienu?

Ir arī citi jautājumi, ko jūs varētu formulēt, kas atklās jūsu patreizējo izvēli un prioritāšu atbilstību.

Lai arī kādā garīgās izaugsmes līmenī katrs no mums šobrīd atrastos, vienmēr pastāv kāds augstāks mums sasniedzams līmenis. Laiks ir vislielākā vērtība. Vai jūs apdomāsit ieguldīt vairāk sava laika mūžības lietās, lai iegūtu pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni un gūtu daudz pilnīgāku labumu no Viņa ietekmes?

Ja jūsu atbilde ir „jā”, tad sākuma cena, lai iegūtu dziļāku garīguma sapratni, ir pastiprināta vēlme saņemt lielāku iedvesmu, lai kļūtu svētāki. Kad šādas vēlmes piepilda mūsu sirdi, mēs dedzīgi palielināsim savu maksu, ko maksājam par debesu palīdzību.

Mūsu nākamais ieguldījums būs ieslīgt dziļākā un neatlaidīgākā Kristus un praviešu vārdu studēšanā. Kad attīstīsies mūsu centieni studējot, pieaugs Svētā Gara ietekme mūsu dzīvē. Meklēsim, liksim atzīmes Rakstos ar pildspalvu rokās, izdarot piezīmes par jaunām atziņām un garīgiem pamudinājumiem. Pēc tam centīsimies *pielietot* to savā personīgajā dzīvē. Gars stimulēs mūsu iekšējo izaugsmi, un jaunai izpratnei sekos aizvien jaunāka izpratne.

Lai nodrošinātu to, ka mēs neapslāpējam Garu, bet drīzāk aicinām Viņa klātbūtni, ir vēl viens solis, ko varam darīt. Lūgsim bieži un dedzīgi. Glābēja visaptverošais solījums ir ierakstīts Mācībā un Derībās:

„Tuvojieties Man un Es tuvošos jums;
Meklējiet uzcītīgi Mani un jūs atradīsiet Mani;
Lūdziet, un jūs saņemsit;
Klaucējiet, un jums taps atvērts.
Vis, ko jūs lūgsit Tēvam Manā Vārdā, tiks jums dots, kas jums ir noderīgs.”⁵

Ievērojiet šo secību, brāļi un māsas. Mēs tuvojamiem Glābējam, kad turam Viņa pavēles precīzi. Mēs no sirds lūdzam Tēvu Kristus Vārdā. Tad caur Svētā Gara pamudinājumiem, mēs saņemam dievišķus norādījumus un skaidru sapratni.

Kad mēs gavējam, atjaunojam savas derības Svētā Vakarēdiena sapulcē un dodamies uz templi, mēs veicinām piekļuvi Garam. Šajās vietās Svētā Gara ietekme var parādīties ļoti spēcīgi.

Templis ir brīnišķīga vieta, kur meklēt personīgo atklāsmi. Kad mēs turp dodamies, cik bieži vien iespējams, un uzmanīgi klausāmies, apdomājot brīnišķīgos apsolījumus un prasības attiecībā uz mūžību, mēs varam palielināt savu sapratni par Debesu Tēva plānu attiecībā uz mums. Svētais Gars paplašina mūsu vīziju un ļauj mūžīgajai perspektīvai ietekmēt lēmumus, ko mēs pieņemam savā ikdienas dzīvē.

Ja mēs veicam šos centienus un neapslāpējam Garu, mūsu iekšējā izaugsme tiek stimulēta. Ja esam neatlaidīgi, mūs sagaida mūžīgā dzīve. Tādējādi mēs neuzdrošināties apslāpēt Garu caur nepaklausību vai nevērīgu izturēšanos. Drīzāk staigāsim Garā,⁶ palielinot svēto un mūžīgo Svētā Gara lomu mūsu dzīvē. Es liecinu, ka, ja mēs patiesi meklējam Garu, mēs pilnā mērā saņemsim labumu no klusās, bet ārkārtīgi svarīgās Svētā Gara darbības. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Jēkaba gr. 6:8
2. Brigham Young, *Discourses of Brigham Young*, John A. Widtsoe (1954), 32.
3. Mozus gr. 6:65.
4. Skat. Parley P. Pratt, *Key to the Science of Theology*, 9. izd. (1965), 101: „Svētā Gara dāvana . . . stimulē visas intelektuālās spējas, paplašina un attīra visas dabiskās tieksmes un jūtas, un ar gudrības dāvanu pielāgo tās likumīgam lietojumam.”
5. M&D 88:63–64.
6. Skat. Galatiešiem 5:25.